

τον εθεώρησαν πάντες ὅσοι ὠμίλητάν ποτε τὴν εὐρυμυθον τοῦ Παρνασσοῦ γλῶσσαν.

Τὰ Γεωργικὰ προσηγγεῖλαν τὴν Αἰνείαδα, διότι περιεῖχον πολλὰ μέρη ἄξια τῆς Ἐπικῆς Μεύσεως. Ἀλλ' ἡ Αἰνείας δὲν στηρίζεται, καθὼς τὸ μέγα τοῦ Ὀμήρου ἔργον, ἐπὶ μιᾷ καὶ μόνῃς ἰδέᾳ, ὑπὸ τῆς μεγαλοφυΐας δραματιζέται. Ἀντικείμενον τοῦ ποιήματος κρίνεται μὲν ἡ ἐν Ἰταλίᾳ ἰδρυσις νέου κράτους ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Τρώων· πραγματικῶς ὅμως ὁ ἦ Ὀδυσσεύς.

Πρίαμος καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ εἶναι πάτερχα ἐν τῇ Αἰνείαδι πρόσωπα, διότι ὁ ποιητὴς, ἔχων ἀδιαλείπτως πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Ῥώμην καὶ τὸν Αὐγούστου, παρίστηεν ἡμῖν ἀκαταπαύστως τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ῥώμης καὶ θεοποιεῖ τὸν Αὐγούστου ἐκόντι τοῦ Αἰνείου. Ἀπ' ἐτέρου ὁ Οὐιργίλιος, ἔμπλεως ὢν Ὀμήρου, ἠθέλησε νὰ περιλάβῃ ἐντὸς 12 ἀσματικῶν τὰς 48 βιβλίας ἐξ ὧν σύγκεινται ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια· ἐκ δὲ τούτου, τὸ δράμα αὐτοῦ εἶναι

ἰσχυρὸν, διότι δὲν ἔχει τόπον νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ οἱ χαρακτήρες αὐτοῦ, μόλις σκιαγραφηθέντες, ὁμοιάζουν ἀντίγραφα ἀτελῆ τῶν χαρακτήρων τοὺς ὁποίους διέγραψεν ἡ τολμηρὰ τοῦ ἰσχυροῦ Ὀμήρου χεὶρ. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἡ Αἰνείας περιέχει μέρη δραματικώτατα καὶ παθητικώτατα, τὰ ὅποια ἐκπεφρασμένα εἰς γλῶσσαν ἀπαράμιλλον διὰ τὴν μελωδίαν αὐτῆς, συνεκίνησαν αἰετοτε ἀπάσας τὰς εὐαίσθητους καρδίας.

Ἰδίως δὲ αξιομνημόνευτος εἶναι ἡ ἐντύπωσις τὴν ἀποῖαν προεξένησαν τὸ δεύτερον, τὸ τέταρτον καὶ τὸ ἕκτον βιβλίον, τὰ ὅποια ὁ Οὐιργίλιος, κατ' ἐπίμονον τοῦ Αὐγούστου παράκλησιν, ἀνέγνωσε, πρὶν ἔτι τελειώσῃ τὸ ὅλον ἔργον, ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς ἀδελφῆς του Ὀκταβίας καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν καὶ φίλων. Ὅταν ἡ Ὀκταβία ἤκουσε τὸ ἐπεισόδιον τοῦ προώρου θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μαρκελλοῦ,